

stillet for at være borger i det her samfund. Vi har i alt for mange år forsømt at stille kravene, turde sige dem, gøre dem klare. Det er jeg glad for at vi gør nu.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil godt starte med at rose regeringens dygtighed til spin. I går var overskriften på regeringens udmelding, at nu ville der blive tilført 680 mio. kr. til integrationsområdet over 3 år, altså godt 200 mio. kr. om året. Det tror jeg også at fru Irene Simonsen kan bekræfte.

I dag har Jyllands-Posten en overskrift, der hedder, at regeringen vil spare 200 mio. kr. på kontanthjælp om året. Jeg vil bare bede fru Irene Simonsen om at bekræfte, at det nummer, man laver, som man solgte som en stor ny og dyr pakke, er, at man plyndrer mennesker på kontanthjælp og deler de samme penge ud igen over 3 år.

Er det en rigtig beskrivelse, Jyllands-Posten her har?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg må for det første sige, at jeg ikke har set en konsekvensberegning af det her fra ministeriet, og jeg vil ikke tage stilling til tal, før jeg har fået en endelig konsekvensberegning fra ministeriet.

Det er jo rigtigt, at man kan tage den indfaldsvinkel, hvor man siger, at det her er bare for at spare nogle penge. Nej, det er netop lige præcis den modsatte vinkel, vi skal have på det: at der nu gives et klart incitament til, at det kan betale sig at tage et arbejde. Der er dog ingen rimelighed i, at i et ægtepar, der i dag er på kontanthjælp, skal den ene ægtefælle ud og tjene 22.000 kr., hvilket er en ret pæn løn, og det tror jeg også at hr. Villy Søvndal vil give mig ret i, før det overhovedet kan betale sig at gå på arbejde. Det er rivravruskende galt, og det er med udgangspunkt i det, at der er tænkt nye forslag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Men o.k., så tror jeg lige, at fru Irene Simonsen skal gøre sig den umage at spørge ministeren, som jo også sidder her, for det er tal, som Jyllands-Posten har fået og hørt om, og det betyder sædvanligvis, at det er noget, der er sluppet ud fra et ministerium.

Derfor er jeg spændt på, når vi kommer lidt senere hen i debatten, om ministeren vil bekræfte, at det er helt rigtigt, at man tager 200 mio. kr. om året, som man flytter over, og så kalder man det en stor dyr pakke, som folk altså selv finansierer. Men det kan vi formentlig høre om senere.

Kl. 13.20

Men i forlængelse af fru Irene Simonsens svar vil jeg godt spørge: Er der en underste kant for, hvad man synes, man kan byde folk at leve for? Jeg kan se i Information i dag, at fru Irene Simonsen er citeret for at støtte den konservative ordførers tanker om at skære yderligere i starthjælpen. Jeg citerer bare tre linjer:

»Venstres udlændingeordfører, Irene Simonsen, byder diskussionen om yderligere sænkning af starthjælpen velkommen.«

Vi er i dag på et niveau, hvor mennesker på starthjælp er nede på 60 pct. af kontanthjælpen. Er vi ude i et eksperiment, hvor Venstre vil se, hvor lidt mennesker overhovedet kan overleve for? Er der noget kendt i det her, når fru Irene Simonsen argumenterer med, at det skal kunne betale sig? Er man villig til helt at fjerne livsgrundlaget, og står fru Irene Simonsen ved, at man godt vil sænke starthjælpen yderligere i forhold til det nuværende niveau?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

For det første vil jeg sige, at den underste kant, som Venstre står for, har vi nået, men med udgangspunkt i noget helt andet, nemlig hvor meget vi vil være bekendt bare at sætte folk passivt ud uden en fair chance for at blive en del af det her samfund. Den underste kant har vi nået.

Derfor kommer der nye initiativer, så de får lov at være ordentlige medborgere i dette her samfund, får en chance for uddannelse, får en chance for job, får mulighed for at se, hvor de her job er henne. Det har ikke fremgået tydeligt indtil nu. Det skal styrkes. Det er Venstres underste kant.

Med hensyn til den artikel i Information er jeg fejlciteret. Jeg går ikke ind for en nedsættelse af starthjælpen. Jeg har også fået bekræftet ad anden vej, at den journalist har sagt, at det nok var lidt på kanten af, hvad jeg havde sagt. Det, jeg har sagt, er: Jeg går ind for en åben, fri dialog og debat om det oplæg, og at alle skal have lov at komme frem med deres synspunkter, og dem vil jeg lytte til.